

עין משפט ור מצה

פא א מיי פירט מהל' מעשי'ק

הכלל ח:

פב ב מיי' טס הלכה די:

פב ב מיי' פירט מחלסת'ק
פספס'מ הלכה די ופי'
מחלסת'ק מחזיקין ומוסרין הלכה טו:

פד ד מיי' פירט מהל' פסול
המוקדשין הלכה י:

מוסף רש"י

והקטרת. שכלל יוס פסם של עשרות ופרסע של ציון העברים שקטירי מכן בית מן חקן קטנר י כחיו חלום על השלם הוא חייב ודעו חייב על חקןך אשעור הקטרה מניס ורטיט כות דר"א פוסר עד שקירב את כולו. דקח כסר קוטן טילה היט שקטיר הקטרתו ק"ף כפנים דהא דמיסת' בחסרון. וכן טולס שפסל מחזיקי' ה' כל וכן עלה קרנ' טולס לא הוה הקטרה ללל' בעלס ידי חובקן. ולרענן כעני נמי הוה הקטרתן כמיה הילכ' דכולני קוים ול' מסרי חייב הקטרה וקנן (לכלל דף טו.) הקטירי קומע' עשרים שריש הילכן הקטרה הוה (בחזית' קס.). הקטירין ורבלבנה. של מנחת מכה עניסה מחזיקין אל שריש' לכלל' הילכן רבי אליעזר פוסר דעיי הקטרת כל החמיר (שם טו.) לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית. ופסיס' חוק למעט או חוק למקטיר כסר שני' אלכל' הקטירה מעטרפין לטפולו דהכל לילכ' שיעור' והכל ידע' שיעור' (שם טו.) לאכול דבר שאין דרכו לאכול. דבר לקומנו לאכול חן למעט (שם טז.) אלא אימא דא לאכול ולהקטיר דבר שדרכו לאכול. הכי דוק מריש' אלכל' הקטירה און מעטרפין לפגל' הא לאכל' ולכלל דבר שדרכו לאכל' מתקין ואלעיי' דמשיב ללחאון רבא קמ"ל. רבי סיפא ח' ל' ל' למעק מניה ח' לאכול ולכלל דבר שאין דרכו לאכול שריש' וללחקטיר. למ' ל' למעיה. ח' לאכול קח שפסל דבר שדרכו לאכל' קח שפסל לן כדקתמין דמחשבת מלחין מלטרפת מרישא עשרת מיה (שם טז.)

שיטה מקובצת

[א] או כוית בשיריש נמי לא תני ודבא נמוק: [ב] כולו ויכוין דבקריצה לא מתני ליה או כוית בשיריש נמי לא מתני ליה והשאר נמוק: [ג] את ענינים בקומץ דמנחת חומט ודא נמוק: [ד] תיבות קיש קדשים נמוק: [ה] אתה נפרסה אחת מחלוותיה בויץ' אתה נטמא: [ו] אלא אביי לרעיס מציה למימר כדאמרינן משקרא דפסול חסרון אינו פסול כל כך כמו שרש"י דרצוא פסול כן בוי' חסר ר"א חסר דא פסול א) ביצא דלא מתני ליה הקטרה לרצוא ונלא ונ"ל שכן (צ"ל "ויהי נסין" כמקום דחסרון וכיש פסול דרצוא שרואר רב ואין דא משכ כמו דפתי' רבא שקירא שחיה הוה פסולות כדדרשנין לעיל (דף ט:). פרט למנחה שחכרה יולף מהכא דשכרות ושמה התם חשבינ' כוללו טפי כחלה אחת:

אלא אימא הא אאבול ואאבול דבר שדרכו אאבול. מכאן ואילין כחוצה כספרים כשיצו ויכריך להגיה כאן כמו שהיה כתובה בסוף (דף עב.):

יב:

[בז] מש"ה לא תני רבי חייה או כוית כרישא משום דכסיפא כמתן כל' והילוך והקטרה לא מייתיניה ליה או כוית כקומצה או כוית בשיריה פירוש אפי' בשיריש לא מייתיניה ליה או כוית משום דלא מייתי' אקומץ לא תני ליה כוית כרישא ומה שכתבו כספרים בשיריש נמי לא גרס נמי אכל תנא דמתני' לא חייש ומני

ליה כרישא אש"ג דכסיפא לא הוי בשיריה: **הוא שאם נפרסה אחת ב'.** פי' כקוטרס כלתס הפניס בח' דכתיב יי קדש קדשים הוה לו ונראה דע"כ כשנפרסה משפירקה איירי או משראיה לפרק דלי עד שלל פירקה מאי קשיא ליה לרנא מהכא הא יי ארמר רנא דמהניא כלא ציה הקטרה הני מילי כשחסרו ציון קמילה להקטרה והכל ה"ל כמנחה שחכרה קודם קמילה דפסולה היא ואין מקטיר עליה את הקומץ כדלמחר לעיל (דף ט.). עד שלל פירקה נפרס כלתס הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הכויצין ועוד דרייק מניה הא ילאם או נעמאת והיינו ללחר שפירקה ודומיא דהכי מיירי נפרסה אחת מחלוותיה ללחר שפירקה דמקטיר עליו את הכויצין כדלמרינן לעיל ותימה היכי דייק מהכא דלא מהניא הקטרה למיקבציה כפיגול ולאפוקי מנין מעילה ודוחק לומר דמקטיר לשון פסולות דייק דקוח ליה למדמי און (פ) נלכלות ועוד אס כן לידוק נמי מההיא דלעיל דקמני הלחם פסול ומקטיר עליו את הכויצין ושמה (ר) ה' הכא איכא לדמויי דהא מני רבי אליעזר היא דלמחר אין וריקה מועלת ליוצא אכל מהן דייק ואפילו לרבי עקיבא וסס תלמחר למ' לי למידק רבי עקיבא היא משום דמשמע הא ילאם את הנך דליכא גוואי כשרה הוה ליה למידק דהא ילאם אין שוס פסול עליסה ומהניא לכו הקטרה לפיגול ומעילה אלאמה רבי עקיבא היא וכי האי גוונא הוי מני למידק מההיא דלעיל דרבי עקיבא היא ושמה לא משמע ליה למידק הא ילאם מלשון ועוד נראה לפרס דרייק הכל מדדרש ליה קרל דמכתיב הוה שמע מניה לא מהניא לכו הקטרה כלל וי נמי דייק מדלחמיר כויל האי די נפרסה הלחת כולן פסולות שמע מניה דלא מהניא ליה הקטרה לפיגול ומעילה:

שאם נפרסה אחת מחלוותיה בויץ' פסולות. למאי דמסיק דלמיה כרבי אליעזר אכל דרבי עקיבא הלחיות כולן כשרות יס לתמוה [א] דמאן קומץ מילתא ממילתא י' חלות כשנמנחה של מנחת או של מרששת כשחכרה אחת אמאי כולן פסולות כדדרשנין לעיל (דף ט:). פרט למנחה שחכרה יולף מהכא דשכרות ושמה התם חשבינ' כוללו טפי כחלה אחת:

אלא אימא הא אאבול ואאבול דבר שדרכו אאבול. מכאן ואילין כתובה כספרים כשיצו ויכריך להגיה כאן כמו שהיה כתובה בסוף (דף עב.):

והכריך להגיה כאן כמו שהיה כתובה בסוף (דף עב.):

הדרן עלך כל המנחות

ברתני' לאכול כחצי ויס והקטיר חצי ויס. למחר כשר: **בג'** הא לאכול. חצי וית שירים בג' סלאלכול חצי וית קומץ דהיינו דבר שאין דרכו לאכול מעטרפין לפסול: [בד] שאין דרכו לאכול. ילאם היא מחשבה אס חישב לאכולו למחר וכיון דלא הוה מחשבה לא מעטרפין לפסול: **מאן טנא.** להך בה' (פ)רישא דממתינין דדייקינן מניה דאס חישב לאכול קומץ למחר הוה מחשבה: **אמר רבי ירמיה ר"ה היא דאמר מחשבין מאכילת אדם למוצח.** שאס חישב להקטיר שרייס למחר הוי מחשבה: **ומאכילה מוצח לאדם.** שאס חישב על מנת לאכול קומץ למחר בוי': **שאין דרכו להקטיר.** שירים: **פוסל.** ואין חייביס עליו כרת ועטמא מפרס כריס פ"ג [ג]. **אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.** כגון כחצי וית כחון כחצי וית למחר מעטרפין לפסול: **הא כהניא קמני לה כו'.** וכן סיפא דקמני שאין אכילה והקטרה מעטרפין למחר

כל המנחות פרק ראשון מנחות

או כוית דכיון דמחשבת ג' עבודות הללו מוקמינן כשכבר חסרו השירים ועמדו על כוית הילכן לא מני' למיתיני' או כוית מוקמונו למחר דומיא דשירים דלס חיסר קומץ כשעת מחשבה ככר פסולה ולא מיפגל מנחה כהניא מחשבה הילכן כיון דלא מייתיניה ליה או כוית מוקומנה לא

תנא כוית ח' בשירים ורישא כי חשיב כקמילה דמייתיניה ליה או כוית אף בקומץ דהיא ודלי כשלא חכרה עדיין מתקומא אפי'ה כיון דסיפא לא מייתיניה ליה אקומץ לא תני ליה כרישא אפילו אשירים: [א] **א"ל אביי.** לרנא לעולס מדרכי חייא לא משמע דמתני' מיירי כחסרון דה"ט דלא תני רבי חייה או כוית ככרימא' לדייה' י' דרבי חייא ר"א היא דלא חשיב הקטרה עד שקטיר כולו: **דסנן קומץ.** דמנחת ישראל: **והלכונה.** של מנחה: **והקטרס.** שכלל יוס: (פ)**ומנחת כהניס.** מנחה שהמנדר כהן דלינה נקמלת אלא יא' כלול דכתיב וכל מנחת כהן כלול מהיה (ויקרא ו:). **ומנחה כהן משיה.** כתיבי כ"ג [ב] נמי (א) כתיב צה (ויקרא ו) כליל קטטר: **ומנחת פסיס.** נמי כליל היא: **ש' עד שקטיר** [לפתן כולו. אלאמה לא חשיב הקטרה ככוית הלכן לא תני ר' חייה או כוית כמתני' אפי' בשירים כיון דכקמילה לא מייתיניה ליה או כוית כלומר כהקטרה קמילה לא מני' למיתיני' [ג] שקטיר' הקומץ ע"מ להקטיר כוית מקומנה למחר דהא לא מפגל כהני דלא חשיב יו' כהקטרה מגורה הילכן לאו מחשבה היא. יסאי קשא תנא דיון אמאי תנא יוא' להקטיר מקומנה למחר הא לר"א לא הוה הקטרה עד שקטירי גס הלכונה ואשמכח (ו) יוא' דלית כהקטרה מחשבה שלמה: ומשני מתני' י' להקטרת קומץ לחודי' כמנחת חוטא' קמטירי דלמן צה לכונו וע"מ להקטיר לצונתה דמני כמתני' דהוי פיגול מוקיס לה כלתס הפניס דאין צה אלא הקטרה לצונה: **איכפל.** מרס: **לוא מילאס יוא דלמרי.** דודאי לא מהניא לכו הקטרה לשירים שחסרו: **הוא.** כלתס הפניס כתיב (ויקרא כד) כי קדש קדשים הוה לו: **פסולות.** ורשפו: **הנך דגווי' כשרוס.** אף עד צב דלה הוה הקטרה כשרוס כשרה עד שמהא כל המנחה שלמה יו' י"צ חלות של לחס הפניס אלאמה כן חלה יוא' לציאה מהניא לכו למעיה י"ב חלות ולכאשרי כחשיבן ויוציין וליקטירו הן (ט) ח' כצילה אלאמה וריקה שפסול הקטרת כויצין שהוא כמקוס דס זכמים מועלת ליוצא מרחשיב ליה ככלל י"צ חלות אלאמה מהניא הקטרה לחשחשיב כהני קף אף ע"ג דלסוקי' כצילה: **וקאמר נפרסה.** כולן פסולות. אלאמה אפי' לר' עקיבא דלמרט' מהניא הקטרה ליוצא ב' מדי' חסרון לא מהניא הקטרה: **מי קמני ילאם.** כשרה דמימא ר"ע היא: **דלמא.** הכי דוק מייניה הא נעמאה אחת (ס)כחדוניה כשרות דהא בא' עומאה חצי' מריצה: **אכל ילאם.** דאין צ"ח מריצה על היוצא

תורה אור השלם

1. והקחה לאחורין ולבנין ואכלהו במקום קדש בו קדש קדשים ולא דא מאיני י' וכן עולמ': ויקרא כד ט

הגהות הב"ח

(ב) בג' א"ל אביי לעולס לא מחזיא מני ר' אלעזר: (ג) שאם ור' אלעזר פוסר עד שקטירי תא טול ויכוין דבקריצה כול' וזמני' דנכקטרת נמוק: (א) רש"י ד"ה ומנחת כהן וכו' נמי כליל דכתיב טז: (ד) ד"ה עד שקטיר וכו' ואשמכח דל' כהקטרה שילמה מחשבה הסד': (ה) ד"ה הן דגווי' וכו' ולאשמריי' הן דבגווי' כאללה:

שיטה מקובצת (המשך)

גנא דיון דחתי או כוית אפילו בקריצה ס"ל דמתני' וכוין היא דמחייב במקריב כוית חן קומקום בחון היה דפסול במחשבה דכתיב: להקטיר דמחייב יא' (א) וכויתו מיביצי' ליה דלא מפגלי' לר"א (וכשיחשו) ונע' חשיבש' בשחית' למחר כמו דס"ל דלא מחייב במקטיר בחון עד שקטירי שחיתין דחון כו' ומשני הא אף לר"א במחשבת קומץ לבד כוית לבונה דאריי' קומקום מנחת חוטא דלא היה בה לבונה וע"מ להקטיר לבונתה דהוי פיגול מוקי ליה בבכורי ל' לבונה של לחם הפנים שחיה בחן לבונה בלא קומץ ויחסי' דחזקי' ע"מ ולעשות שאר עבודות למחר לא מני' לאוקריי' בכחי' פיגול דאס קמץ ע"מ איסר חסרון הקומץ שיפצור על כוית קטטירי למחר לא מפגל דבקומץ פסול אק מחשב דלאחר שחיתוס' ופסול שובי אכל פיגול דאס פסול הלכן לא תני בשיריש או כוית ושפענין מהא מדלא תני ר' חייא ש"ס כחסר מיירי כמתני' ואפי' קמץ דמחייב דאס הקטיר לאכול אותו חתין למחר פיגול אלאמה מחייב (ומחשבת' לשירים שחסיר [בין קריצה] להקטרה (לכולן) ואי קשיא גנא דיון אמאי תנא או כוית למחר פיגול כיון דבחסר מיירי' את מחשב בקומץ פסול חתין גנא דיון חתוי' גווי' קמץ דלגבי שירים מיירי' כשחסירו ולגבי הקטרת קומץ מיירי' כחשב להקטיר כוית קומקום שלם למחר. כן נמצא ברש"י יטן ש' כתיב: י' ודייה דבריייתא דיויה ר"ה דא: [א] אלא כילה י' חית' נמי נמוק: [ב] תיבת מתני' נמוק: [ג] חשיב מחשבה מגורה: [ד] גנא או כוית מקובצת למחר חתין גנא דיון ליה דמתניתינן ר' אליעזר חתי' ואית ליה דפסול בכחי' הסד' ומהד"י ר' רבי אליעזר אמאי תני רבי חייא להקטיר קומצה למחר: את

[טו] דלאו בחקטרה שלמה מחשב הסד': [טז] מתיחזין דחשיבתי הקטרה קומץ לחודיה בקומץ דמנחת חוטא: [טז] שלמה שריש' משרות וחובות י"ב חלות של לחם הפנים נמוק: [יז] דיצאת מתני' להני למיתוי י"ב חלות כו'. תנן י"א דגוויא באכילה אלאמה כו' שהוא במקום וריקת דם מועלת ליוצא: [א] מורה דבחסרון לא: [ב] טלומאטא יא חשבב בחרי אוןך למיתוי י' חלות ולאכשורי' הקטרה כשרה דרצוא ציץ על הטומאה הסד' ואח"כ מהד"י אבלי יצאה: [כג] ידאבעי' ליה: [כד] שירים ולאכול: [כד] דבר שאין [כס] להך סיפא: [כו] קומץ למחר הוי מחשבה הסד' ואח"כ מהד"י לאכול דבר שאין דרכו לאכול קומץ שאין: [כז] מיירי כחסור שיריש ועמדו על כוית משה: [כח] [כח]: [כט] דמתניא בחו: [ל] ושמה חתיא הכי איכא: [לא] לתמוה למאן: [לב] בסוף נראה למורי דאין צריך להגיה אלא בחובבים גריס או לא למח לא לאכול דבר שדרכו לאכול דמצטריך כרישא שפסח מיה דמצטריך כחצי וית למחר וכחצי וית בחון פסול ואין בו כרת או חריותיו למחר הוי פיגול דרוצה למידק דמצטריך לפיגול לחייהי' כרת חתא מוכח דמצטריפי לפסול בחון למקומו דמרמצטריפי חסון למקומו

מסורת הש"ם

(ב) גי' צ"ק או כוית כמתיה בשירים נמי לא מני. (ג) זכמים קט: (א) זכמים ק, (ד) ופסל סב: (ז) ח' מחלוותי כולן. צ"ק. (ז) זכמים טו: לה. סה. לקמן ח'. (ז) זכמים לא: (ח) לקמן ח'. (ט) עיי' רש"ק שמוקם כל ד"י עד גלל מהיה (ויע' רש"י) (י) צ"ק. (י) צ"ל ואשקי וי"ג מחשבה היא הסד' ומהד"י ולי ר"ה קשא מנא וגי' צ"ק ולי קשא מנא דיון אמאי תנא לא כוית מקומנה למחר כו' לר"א לא הוי הקטרה תנא דיון כמ"ק דריא ס"ל הסד' חל"כ ד"ה עד שקטירי גס הלכונה ואשמכח דלא כהקטרה שלמה מחשב מתני' וכו"ל צ"ק. (ג) דגווי' כאללה. צ"ק. (ג) ונ"ב (ג) מנחותיו כשרות כהן דלא נעמא דהא. צ"ק. (ג) ולחסי' כו' גי'א (ט) לא דלא חצי' צ"ק. (ס) גי'א סיפא. (ט) מני בשירים הסד': צ"ק. (ט) מלכות דל"כ לדיק. צ"ק. (ר) הוי' דלעיל איכא. (ט) מהא דקמני סוף ועוד. צ"ק.

^[1] א' נראה דרבי צ"ל היה לפסול יוצא לא מהני ליה הקטרה ומני פסול דחסרון וכ"ש פסול יוצא שהוא כתובה